

Adventi bizalom

A kafarnaumi százados, Heródes Antipász feltehetően szíriai zsoldosa úgy áll előttünk, mint a bizalom példája. Máté ugyanígy állítja zsidóknak szánt evangéliumában olvasói elé: jó lesz, ha Jézushoz hasonló bizalommal viszonyulnak /hit-nek fordítani itt a pizisztát megtévesztő/. Elgondolkodtató, hogy Jézus még a babonás bizalmat is nagyobbra értékeli, mint az okos távolság tartást...

Gondoljunk a történet üzenetének mélyére. Ez a katona ugyanolyan babonás, mint a vérfolyásos asszony /Mk. 5,28/. Az asszony abban bízott, hogy a Mester ruhájának imbojtjainak érintésével csoda történik. A százados abban bíz, hogy a zsidó terapeuta és rabbi ugyanúgy tud szavaival parancsolni a betegségeknek, mint ő a beosztottjainak. **A babona olyan emberi magatartás, melyben szavakkal, tárgyakkal és gesztusokkal el lehet érni azt, hogy az istenség teljesítse emberi akarátunkat.** Ruha érintéssel, parancsszavak kimondásával... Egyikünk sem akar babonás lenni. Ha így van, akkor át kell gondolnunk vallásos **szavaink** tartalmát /ima/, liturgikus **gesztusaink** értelmét /keresztvetés, térdhajtás.../ és liturgikus életünk **tárgyi elemeinek** helyét az Istenre figyelni akarásunkban /gyertya, adventi koszorú, szentelt víz.../. Nagyon finom lelkület és tudatos hitélet kell ahhoz, hogy a megszokásból végzett vallásos cselekmények ne csapjanak át babonába, mágikus cselekményekbe. Számptalan tapasztalatunk lehet ebben, csak átlépünk rajta. Advent alkalmas arra, hogy most tudatosabban éljük meg Jézus Istenébe vetett bizalmunkat.

BIZALMUNKAT, mely a jövőre irányul: Atyánk nem hagy magunkra, nem vezet félre. Magunkat vezetjük félre, mikor neki tulajdonítjuk földhöz ragadt emberi vágyainkat. Mi biológiai életben gondolkodunk, és ez irányú bajaink fájnak leginkább és leggyakrabban. Atyánkba vetett bizalmunk csak akkor áll meg a lábán, ha felnövünk a Szeretet Országának biológiai életen túlmutató hitéhez. Felnőni az eszköztől /biol. életünk/ a célhoz /Isten örök Országá/. Jézus már eljött, halálunkkor ismét találkozásunk lesz, világ végekor ismét... Atyánkkal végleges közösségben beteljesedve...üzeni az Advent, az Eljövétel.

BIZALMUNK személyre irányul: Jézusunkra és az ő és a mi Atyánkra. „Munkaköri leírást” adó imáknak nincs értelme ebben a bizalomban. „Fatigare deos.”- írta Seneca az istenséget foglalkoztatni akaró imáról. Lefárasztani az istenséget. Bokrunk morális megújulást akar. Imában is, vallásos cselekményekben is. **Odaadottságunkon fordul minden.** A tudatos lelkiéleti önnevelés is, a közös liturgikus ünnepeink megtisztulása is. Vigyázat! Atyánkkal való személyes kapcsolatra törekvést nem sorvaszthatja el racionalitásunk sem...

Király Náczi